

Nedelja, 3. november: – Človek je iznajdljiv in si pomaga, da bi dosegel cilj... Zahej je želel videti Jezusa. Bil je majhne postave. Splezal je na drevo v prepričanju, da bo videl tistega, ki je prihajal, Jezusa.

Jezus je videl v Zahejevo srce. Videl, poznal je njegovo željo, njegovo hrepenenje. Zahejevo hrepenenje ni bilo le videti nekoga, ampak ga spoznati, slišati njegovo besedo in se mu pridružiti.

Zahej se je vedel, kako gledajo nanj in kaj mislijo o njem. Imeli so ga za izvrženca, sodelavca in služabnika okupatorja, tujca, pogana. Kako se naj približa Jezusu, je premišljeval. Tudi za te misli je vedel Jezus.

Jezus je presenetil tako Zaheja kot svoje spremljevalce. Ustavil se je, poklical zaheja: “Danes moram ostati v tvoji hiši.”

The story of the conversion of Zacchaeus tells us that no human condition is incompatible with salvation: Today salvation has come to this house, because this man too is a son of Abraham, says Jesus. The Pharisee judges and the Publican who humbles himself before God and begs for pardon. Zacchaeus, a short man, one who is rich and chief of the Publicans, welcomes the Kingdom of God like a child. He humbles himself and repents of his past and thus finds the salvation that comes from God in Jesus Christ the good Samaritan who comes to us to seek out and save what was lost... Zacchaeus shows his availability to welcome the Lord by climbing a sycamore tree. His curiosity was rewarded with Jesus' visit. What do you do to show your availability to welcome Jesus and his grace of the salvation of God?... Jesus goes to Zacchaeus in his sinfulness and in the house he brings him salvation. How attached are you to sin? Do you allow the Master, Jesus the Lord, to come to you, in the sacrament of confession to give you the gift of forgiveness and a new life of grace?

POZDRAV: – Danes je med name g. Franc Rataj CM, provincial (vizitator) Slovenske province Misijonske družbe (lazaristov). Molimo, naj ga dobri Bog spremlja s svojim blagoslovom.

V RAZMISLEK: – Ob prazniku Vseh svetin in Vernih duš skrbimo za grobove. Sveče in rože dajo občutek, da bolje skrbimo za pokojne kot zase ... Zunanost groba nam veliko pomeni. Kaj pa pokojnim? V bistvu vsak, prav vsak pokojni potrebuje molitve. In ko se s prižiganjem sveče spominjamo pokojnega, je največ, kar takrat lahko storimo, da zanj molimo. Molitev ima neizmerno moč. Tudi mi bomo nekega dne potrebovali molitev, prav vsi... Da bi se tega zavedali, je treba imeti krščanski odnos do umiranja, smrti, treba je imeti spoštljiv odnos do pokojnih. Pokojni in živi smo povezani v duhu po Jezusu. Molitve, ki jih molimo in darujemo za pokojne, so milost. Velika in pomembna milost je daritev svete maše za pokojne in za nas. Z molitvijo in darom za sveto mašo storim to, kar si želim, da bodo drugi nekoč storili zame. Hvaležen jim bom za to, saj so pokojni hvaležni nam.